

[Erik Eriksen.]

skal annullere Paragraffer i andre Love. Dette kan vi selvsagt ikke tiltræde.

Jeg skal videre paa Linie med det, som i øvrigt blev fremført af mit Parti sidste Aar ved Behandlingen af den saakaldte 30 Mill. Kr.s Lov, tilføje, at jeg meget kunde ønske, at det virkelig var muligt at give Tilslutning til disse Løntariffers Højde. Jeg forstaar udmærket den socialdemokratiske Ordførers Glæde, naar han fastslaar, at Arbejdsfortjenesten har været god, 1 Kr. 36 Øre i Timen; det er virkelig ogsaa godt. Jeg kunde meget ønske, at vi kunde opretholde en saadan Tilstand. Men har jeg ikke Ret i, at Forudsætningen dog maa være den, at det private, produktive Erhvervsliv i det store og hele ogsaa kan regne med en saadan Arbejdsfortjeneste for sig? Skal der være Mening i Tingene, maa det dog være en absolut Forudsætning, at de Arbejdsbetingelser, som Forslaget opstiller, ikke paa nogen Maade ligger over, men i hvert Fald ligger i Underkanten af det, som den vanskeligst stillede Del af Befolkningen er i Stand til for sit Vedkommende at yde.

Maa jeg videre tilføje, at naar beskyttede Virksomheder nu gennem en Aarrække har kunnet føre en Tilværelse, hvor den lønmæssige Side af Sagen ikke spiller den afgørende Rolle — naar dette er Tilfældet, og vi gaar videre med en Lovgivning som denne, ja, saa suger man automatisk baade Kapital og Arbejdskraft til sig. Derfor tror jeg, at et Forslag som dette, i hvert Fald som det her er udformet, kun kan komme til at øge Vanskelighederne for de ubeskyttede Erhverv.

Hvad endelig angaar Fordelingen af Udgifterne, som er foreslaaet i § 2, maa mit Parti ogsaa her tage Afstand. Vi maa hævde, at den foreslaaede Fordeling ikke er heldig; det er en Fordeling, som vi aldeles ubetinget ikke kan gaa med til.

Maa jeg saa endelig om selve Begrebet Beskæftigelsescentral blot sige, at naturligvis kan dette ikke paaregnes at øve nogen som helst Tiltrækning paa os. Jeg regner med, at denne Beskæftigelsescentral vil blive et Omsvøbsdepartement, og selve dette, at vi nu skal have et særligt Organ til at beskæftige sig med disse Ting, smager nu ikke saa lidt af fremmed Mad; men maa-

ske er man ogsaa fra den Side naaet til det Standpunkt, da man erkender, at fremmed Mad smager bedst. Hvorledes man end vender og drejer det, forekommer det mig, at der paa adskillige Omraader i dette Forslag er en Tendens, som vi ikke tidligere har set her.

Jeg forstaar heller ikke, hvorfor Ministeren ligesom ønsker at faa fjernet Arbejdsløshedsproblemet fra sit Ministerium og ført over i en særlig Central. Er det nu ikke lidt kedeligt, at en af Regeringens store Mærkesager saadan skal skubbes ind i et særligt Organ? Den nuværende Socialminister har ganske vist ikke i samme Grad som andre Ministre spillet Kraftkarl og ladet Musklerne spille, naar Talen var om arbejdsløse, men alligevel forekommer det mig, at det her foreliggende Lovforslag maa betegnes som et Tilfælde, der ligner en Tanke, nemlig den at faa andre Organer til at tage Initiativet og ikke mindst Ansvar for hele den Udvikling, vi paa disse Omraader er inde i.

Jeg skal ikke bestride, at der kan blive nok at gøre for en saadan Beskæftigelsescentral. Naar den skal føre Tilsyn med de Foranstaltninger, som Kommuner, Fagforeninger og andre Foreninger eller andre egnede Organer faar iværksat, vil der blive meget at varetage og paase. Det sikre vil i hvert Fald være et mægtigt Kontorapparat og et nyt Departement, og jeg forstaar godt, at det, som det ærede Medlem Hr. Bomholt har set i Venstrepressen, har gjort et vist Indtryk paa ham, for det er vist rigtigt, at her er i hvert Fald Rammerne til en ny lille Valutacentral, der med Tiden kan udstyres, om ikke med Vinger, saa dog med sit eget Pressesekretariat, Propaganda, og hvad der nu skal være; der er Plads til det, alle Muligheder er aabne.

Det er det sikre. Men Usikkerheden ligger paa ganske andre Omraader, nemlig med Hensyn til Forslagets Betydning over for Arbejdsløsheden. Paa intet Omraade rører man i dette Forslag ved det, der er forkert. Tværtimod, der er Ting i det, som er absolut skadelige. Jeg forstaar meget vel, at det ikke er nogen lystelig Opgave at være Socialminister i disse Aar, for hos denne Minister registreres jo Følgerne af den Politik, der føres paa alle andre Omraader, og hvordan man nu end vender og drejer det og taler om den Beskæftigelse,